

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: nezl. G. A., narozen X,
pobytem X,
zastoupen zákonnou zástupkyní N. A.,
pobytem X,
oba státní příslušnost Gruzie,
zastoupen zmocněncem Mgr. Dalibor Lípá, advokátem se sídlem
Jugoslávská 856/2, 360 01 Karlovy Vary.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky Praha,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OAM-556/P-P07-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Daliboru Lípovi, advokátu, se přiznává odměna ve výši 12.289,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozhodnutí

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 6. 2024, č. j. OAM-556/P-P07-ZA01-2024, žalovaný rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

*II.**Žaloba*

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že správní orgán v rozporu s § 3 správního řádu nezohledňuje jím samotným shromážděné podklady a tyto neváže k aktuální situaci žalobce a zlehčuje informace žadatelem uvedené v rámci pohovorů jeho zákonnou zástupkyní a pomíjí faktickou situaci žalobce jako novorozence, byť jeho zákonná zástupkyně uvedla de facto obavu ze soukromé osoby a obavu z ohrožení žalobce touto soukromou osobou, uvedla rovněž, že mentalita a skutečná situace v Gruzii je zcela odlišná od České republiky a její syn jako nemanželské dítě, navíc pouze poloviční Gruzínek, by v domovské zemi čelil společně se svou matkou ústrkům a diskriminaci a zároveň výše zmiňované hrozbě od bývalého partnera matky žalobce, která je zcela reálná, a dle žalobce státní orgány Gruzie nejsou schopny poskytnout žalobci adekvátní ochranu, mimo jiné proto, že i vzhledem ke svému původu bude v domovské zemi čelit diskriminaci. Žalovaný podle žalobce naprosto nehodnotí výpověď žalobce jako celek v kontextu se situací v Gruzii, kdy žalobce uvádí, že žalovaný hodnotí situaci v Gruzii u osob v situaci žalobce jako naprosto bezproblémovou. Toto hodnocení situace v Gruzii se dle žalobce nezakládá na skutečnosti, a situace, ve které by se zde žalobce ocitl, je zcela odlišná a mnohem závažnější. Dle žalobce žalovaný vyšel z neaktuálních a skutečnosti neodpovídajících podkladů v rámci svého hodnocení Gruzie jako bezpečné země, kde žalobci prakticky nic nehrozí a může se obrátit na státní orgány s ochranou a očekávat jejich plnou podporu. Dle žalobce jsou tato tvrzení žalovaného čistě v rovině spekulací, činěných bez skutečné znalosti místních poměrů v Gruzii. Žalovaný v rámci hodnocení splnění podmínek ust. § 12 písm. b) zákona o azylu propadl, když je jednak naprosto nedostatečně odůvodnil a hodnotil v rozporu se skutečným stavem. Je totiž zřejmé, že žalobce byl v zemi původu minimálně diskriminován, a to z důvodu jeho nemanželského původu navíc za situace, kdy jeho otcem není Gruzínský občan, ale cizinec. K tomuto se zároveň přidává reálná hrozba ze strany bývalého partnera matky žalobce.
3. Žalobce má dále za to, že pokud splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, tím spíše splňuje i podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalovaný podle žalobce v rámci hodnocení splnění těchto podmínek bohužel opět zcela propadl, když je znovu jednak naprosto nedostatečně odůvodnil, a jednak hodnotil v rozporu se skutečným stavem. Žalobce tvrdí, že by mu v případě návratu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, jednak pro to, že se jedná o osobu, která by v Gruzii stála na okraji společnosti společně se svou matkou a zároveň z důvodu pronásledování bývalým partnerem matky, před kterým by rodině nebyla dle názoru žalobce poskytnuta naprosto adekvátní ochrana, či spíše ochrana nulová.
4. Žalobce v žalobě rovněž nesouhlasil s tím, že není možné spatřovat důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu v tom, co o svém životě vypověděl, tj. v tom, že žalobce má na území svou matku, kterážto se rovněž do domovské země nemůže vrátit a jiného rodinného příslušníka na území již nemá. Právě humanitárními důvody, zejména rodinou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

situací žalobce a skutečností, že se jedná o novorozené dítě, se v napadeném rozhodnutí správní orgán dle názoru žalobce dostatečným způsobem nezabýval, resp. účelově je vyložil v neprospěch žalobce, čímž správní orgán vystavil napadené rozhodnutí do světla nepřezkoumatelnosti. Žalobce má na území ČR svou matku a zároveň nemá žádných jiných příbuzných, tím spíše v Gruzii. V této zemi by v případě neudělení azylu byl odsouzen k živení na samém okraji společnosti od prvních let svého mladého života

III.

Vyjádření žalovaného

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu, případně zákona o azylu. Tvrzeným důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je obava z bývalého partnera matky nezletilého žalobce, který by nedopustil jejich návrat do vlasti, když není biologickým otcem dítěte. Podle žalovaného matka nezletilého neuvedla žádné skutečnosti, které by byly relevantní pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem. Na tomto místě správní orgán podotýká, že ze samotné podstaty azylového práva plyne, že v případě mezinárodní ochrany se jedná o institut výjimečný, který slouží k ochraně cizinců pociťujících důvodnou obavu před pronásledováním v zemi původu, nebo kterým by v případě návratu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Prostřednictvím azylového řízení nelze žádat o legalizaci pobytu v České republice, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje (citováno z rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně, č.j. 7 Azs 117/2004 ze dne 18. 11. 2004). Zákonná zástupkyně žalobce v údajích k podané žádosti jejího syna o mezinárodní ochranu dne 22. 5. 2024 uvedla, že o mezinárodní ochranu jménem svého syna žádá, protože se nebudou schopni vrátit se do Gruzie, neboť mentalita v Gruzii je odlišná. Kdyby se její bývalý přítel dozvěděl, že se vrátila s cizím dítětem, tak by to znamenalo, že naživu nebude ani ona a ani její dítě. V průběhu pohovoru, který byl s matkou žalobce proveden dne 22. 5. 2024, pak tato rozvedla, že se synovi nesnažila zajistit kromě rodného listu jiné doklady a stejně tak pro něj nežádala o jiný druh pobytu na území České republiky, jelikož žádost o azyl je dle ní jediným východiskem. V případě návratu do vlasti se tato obává smrti své i svého syna, protože tam nemůže nikomu důvěřovat a ve strachu jej nebude schopna vychovávat. Závěrem pohovoru zákonná zástupkyně žalobce dodala, že se do vlasti vrátit nemohou, protože se obává svého bývalého přítele. Při seznámení se s podklady rozhodnutí dne 22. 5. 2024 zákonná zástupkyně žalobce dále uvedla, že její syn má otce z České republiky a ona se jej usilovně snaží dohledat. Ona i její syn jsou dle ní v přímém ohrožení života, pokud se budou muset vrátit do Gruzie, neboť mentalita lidí žijících v Gruzii není tak benevolentní jako v České republice a bohužel se ani nemůže v případě ohrožení života ze strany bývalého přítele obrátit na policii, protože v Gruzii je nepřípustné si pořídit dítě s cizím mužem se kterým nežije, a ještě ke všemu s cizím příslušníkem. V komunitě ji dle jejích slov nikdo nepřijme a ona i s nezletilým budou vyloučeni z místní společnosti. Bohužel se jí to potvrzuje i v České republice, kdy ji krajané žijící na území nelegálně začali urážet a obtěžovat. Podle žalovaného v případě eventuálně hrozícího protiprávního jednání, má zákonná zástupkyně žalobce možnost vyhledat pomoc u státních orgánů země svého původu, jak ostatně vyplývá i z informací, které správní orgán shromáždil v průběhu správního řízení, konkrétně z Informace OAMP - Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, Informace OAMP - Gruzie: Domácí násilí. Legislativa, státní ochrana a podpora obětí, ze dne 15. 4. 2024, Informace OAMP - Policie: Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

administrativní hranice s Jižní Osetií, ze dne 14. 4. 2023 a Informace OAMP - Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 8. 9. 2023. Podle žalovaného u žalobce nejsou splněny zákonné podmínky pro udělení azylu a ani doplňkové ochrany dle zákona o azylu, neboť Gruzie obecně disponuje účinným právním systémem schopným žalobce ochránit před eventuálním jednáním ze strany bývalého přítele jeho matky. Žalovaný poukázal na právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený např. v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, nebo v rozsudku ze dne 14. 6. 2007, č. j. 9 Azs 49/2007-68, v němž je stanoveno, že má-li žadatel o azyl v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není toto bez dalšího toto důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu (lze vztáhnout i na doplňkovou ochranu), *„tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny“*. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, *„aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany.“* Správní orgán k tomu dodává, že subsidiární povaha udělované doplňkové ochrany vylučuje rezignování na nalezení účinné pomoci prvotně u státních orgánů země původu, jakého jsme svědky v případě žalobce, respektive spíše jeho matky, když tato ve snaze vyhnout se návratu do země původu a priori bez sebemenšího doložení svých slov a zcela abstraktně tvrdí, že v případě ohrožení života ze strany bývalého přítele se nemůže obrátit na gruzínskou policii, protože v Gruzii je nepřipustné si pořídit dítě s cizím mužem, se kterým nežije, a ještě ke všemu s cizím státním příslušníkem. Udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, kterého se žalobci rovněž domáhají, je podle žalovaného ze své povahy výjimečný institut, který se uděluje například osobám těžce postiženým, těžce nemocným, či osobám, které pocházejí z oblastí, jež jsou významně postiženy humanitární katastrofou způsobenou lidskými či přírodními faktory (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55) a je koncipován jako dobrodíní státu, a nikoli jako právo na přiznání tohoto typu azylu S ohledem na vše výše uvedené, navrhl žalovaný, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „ř. s.“).

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je nedůvodná.
8. Dle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

9. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
10. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) trest smrti nebo poprava,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“
11. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
12. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce požádal prostřednictvím své matky jako zákonné zástupkyně o mezinárodní ochranu na území ČR proto, že má obavu z návratu do Gruzie, neboť by je mohl ohrožovat bývalý přítel matky žalobce.
13. Soud nejprve upozorňuje, že pokud jde o břemeno tvrzení v řízení o mezinárodní ochranu, to stíhá žadatele o ni. Po žalovaném se požaduje, aby vhodně kladenými otázkami zjistil, zda jsou žadatelem tvrzené skutečnosti relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany a tvrzení žadatele podle toho posoudit (viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89). Pokud jde o břemeno důkazní, to je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je primárně povinen žadatel, nicméně správní orgán je současně povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. V častých případech však správní orgán rozhoduje za důkazní nouze, tedy, kdy žadatel ani žalovaný není schopen doložit, či vyvrátit určité tvrzení nebo skutečnost žádným přesvědčivým důkazem.
14. Soud nejprve uvádí, že výčet ustanovení právních předpisů uvedených v první části žaloby, k jejichž porušení mělo ze strany žalovaného dle žalobce dojít (ust. § 3 s. ř., § 50 odst. 2, 3 a 4 s. ř., § 68 odst. 3 s. ř. a § 14a zákona o azylu), nelze samo o sobě považovat za žalobní body, když k nim žalobce neuvedl, v čem konkrétně porušení uvedených ustanovení spatřuje (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018 č. j. 6 Azs 88/2018-38 či rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005 - 58), a proto se jimi soud v souladu s výše uvedenou judikaturou nezabýval.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

15. Ke skupině žalobních námitek, spočívající v obavě žalobce z návratu do Gruzie, neboť mu hrozí pronásledování od bývalého přítele matky, soud sděluje, že matka žalobce uvedla, že nikdy nebyla členem žádné politické strany a ani nebyla nijak politicky aktivní. Samotná skutečnost výslovně potvrzená žalobcem, že z důvodů obsažených v § 12 zákona o azylu neměla jeho matka žádné potíže v zemi původu, svědčí o tom, že zde nejsou naplněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Žalobce se narodil v České republice poté, co jeho matka vycestovala z Gruzie na základě svého cestovního dokladu a uvedla, že má obavy z pronásledování ze strany soukromých osob v zemi původu.
16. K tomu soud dále uvádí, že zákon o azylu v § 2 odst. 6 jasně stanoví, že: *„Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.“* Jak z citovaného vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování pouze, pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení, a ani z tvrzení matky žalobce důvodnost takových obav nelze dovodit, neboť ta potvrdila, že se dosud nepokusila o pomoc v zemi původu na státní orgány požádat, pouze a priori tvrdí, že by jí adekvátní ochrana nebyla poskytnuta.
17. Z výpovědi matky žalobce a ani z žaloby nevyplývá, že by se se svými problémy se soukromými osobami v zemi původu obrátili na příslušné státní orgány v Gruzii. Podle žalovaným opatřené „Informace OAMP - Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií, ze dne 14. 4. 2023“ je zcela nepochybně možnost využít bezpečnostních orgánů, které jsou ochotny žalobci i jeho matce v případě potřeby pomoci, a dále že v případě nespokojenosti s činností policie lze využít dalších obranných mechanismů a svůj problém tak efektivně řešit. Žádná skutečnost nenapovídá tomu, že by matce žalobce taková pomoc byla nedostupná, nebo dokonce byla odmítnuta. Žalovaný podle názoru soudu správně poukázal i na ve spise přiloženou „Informaci OAMP - Gruzie: Domácí násilí. Legislativa, státní ochrana a podpora obětí, ze dne 15. 4. 2024,“ podle níž v Gruzii existuje několik azylových domů a krizových center, kde může žalobce s matkou synem pobývat.
18. Tím, že se matka žalobce na příslušné orgány v zemi původu neobrátila a současně ani neprokázala, že by jim domovské státní orgány tuto pomoc odepřely, není možná aplikace § 12 zákona o azylu. V případě pronásledování žalobce ze strany bývalého přítele matky tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, proto jsou námitky žalobce týkající se neudělení azylu dle § 12 zákona o azylu nedůvodné.
19. Ohledně žádosti žalobce, aby jeho situace byla zohledněna udělením azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, žalovaný k tomuto uvedl v napadeném rozhodnutí, že „v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného nezjistil zvláštní zřetele hodný důvod pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a azyl se neuděluje.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

20. Uvedené odůvodnění neudělení azylu z humanitárního důvodu považuje soud za dostatečné a logické, přičemž soud připomíná, že je na uvážení správním orgánu, zda tento druh azylu udělí či nikoli, a soud pouze přezkoumává, zda bylo rozhodnutí o neudělení řádně zdůvodněno. V daném případě rozhodnutí správního orgánu vyhovělo těmto požadavkům a je tak v souladu se zákonem.
21. Soud dále uvádí, že ani okolnost, že žalobce se cítí být ohrožen bývalým přítelem matky a odlišnou mentalitou lidí v zemi původu, která by mohla žalobce jako nemanželské dítě stavět na okraj společnosti, nepředstavuje situaci mimořádnou v tom smyslu, že by mohla naplnit důvod zvláštního zřetele hodný dle ust. § 14 zákona o azylu.
22. Ohledně posouzení, zda žalobce splňuje podmínky udělení § 14a zákona o azylu, soud toliko konstatuje, že i ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany byla situace žalobce posuzována především z hlediska jeho vyjádření. Žalobce neměl v zemi původu žádné problémy zejména se státními orgány a těchto se ani v případě návratu do vlasti neobává. Skutečnost, že žalobce se cítí být ohrožen bývalým přítelem matky a odlišnou mentalitou lidí v zemi původu, která by mohla žalobce jako nemanželské dítě stavět na okraj společnosti, a okolnost, že žalobci hrozí povinnost vycestovat do země původu, nepředstavují vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu. Evropská úmluva o lidských právech a základních svobodách v čl. 8, zabývající se právem na rodinný život, ani jiný právní předpis nezakládají právo na volbu země, kde bude žalobce se svými blízkými realizovat rodinný život.
23. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval, s čímž se zdejší soud ztotožnil.
24. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

- a) O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.
- b) Ustanovenému zástupci advokátu Mgr. Daliboru Lípovi byla přiznána odměna za 3 Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

úkony právní služby po 3.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby, účast na jednání), 3x režijní paušál po 300,- Kč, náhrada za ztrátu času cestou na jednání v Plzni z Karlových Varů a zpět za celkem 3 hod, jízdné z téže cesty 1489,- Kč. Celková částka uvedená ve výroku III. rozsudku bude zástupci vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 14. října 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.